

Wäikene

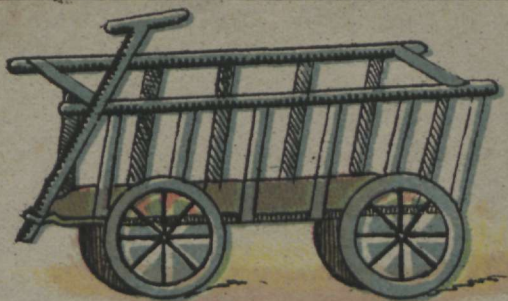
Pildi-Aabits.

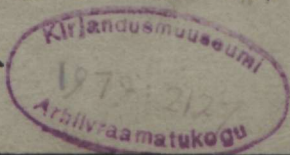
Tartus, 1883.

Trükitub S. Laakmann'i tuluga.

A 3527

Wärwickast on maalimihets, aga wanker
sõidu tarbets; ja kui sarwega teed tu—tu—tuut
ning kellukestega helistad löll—löll—löll, siis
oled wäikene postimees.

A	B	D	E	G	H	I	K
A	B	D	E	G	H	I	K
a	b	d	e	g	h	i	k
a	b	d	e	g	h	i	k

L	M	N	O	P	R	S
L	M	N	O	P	R	S
l	m	n	o	p	r	s
l	m	n	o	p	r	s

T	U	W	Ä	Ö	Ü	Û
T	U	W	Ä	Ö	Ü	Û
t	u	w	ä	ö	ü	ü
t	u	w	ä	ö	ü	ü

C	Ch	Z	F	V	Q	X	Y
C	Ch	Z	F	V	Q	X	Y
c	ch	z	f	v	q	x	y
c	ch	z	f	v	q	x	y

1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

A a E e I i J j O o U u Ä ä Ö ö
 Ö ö Ü ü Au au Ei ei Ae ae Ja
 ia Di oi Uu ui B b D d G g H h
 K k L l M m N n O o P p R r
 S s T t W w F f

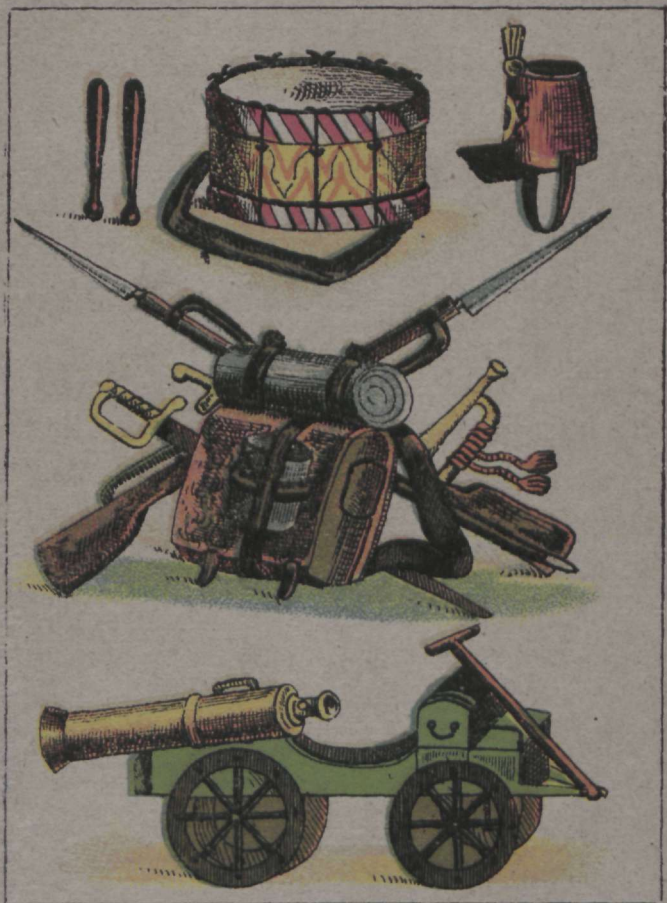
Neg Mai Laf Nit Nur Paut Koff
 Kuff Woff Päck Kapp

kü tid, pa kud, fu fed, wo fid, ta kud,
 kas fid, tam med, sam mud, fe pid,
 nu pud, pü tid

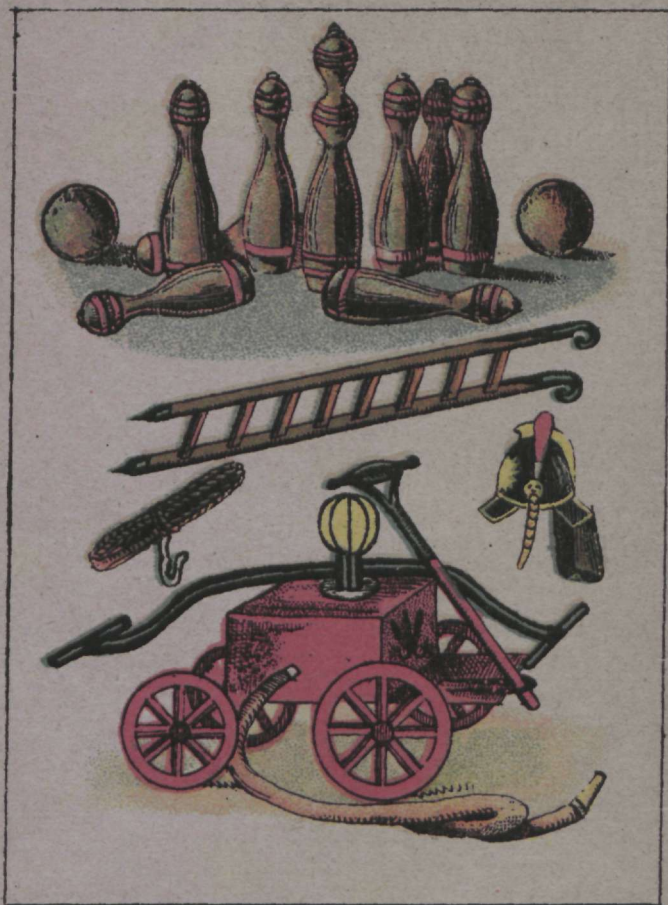
Paks Palk Kits Wask Kasw Wähk Nahk
 Mähk Laps Säng King Jalg Laisk Sulg

Kel-lad hiiid-wad, Suu-red sam-mud, Soe
 tu-ba, We-si woo-lab, Hir-mus mü-ra, Ka-wal
 ma-du, Hei-na küü-nid, Sõ-ja kä-ra, Lõn-ga
 kee-re, Met-sa tuu-led, Tu-le sä-de, Kuf-fi kü-tis,
 Hei-na we-du, Lin-na wal-lid, Wa-li sõ-na.

Waata, waata eidekene,
 Waata waata taadikene
 Waadake minu järele!
 Minust kaswab kannikene,
 Rohu aja roosikene!

Sõjamehel on hädaste trummi ja waskküba-
rat waja, nihamati la pauna, plüsst, piiki ja
suurtükki, muidu ei suuda ta isamaad laitsta.

Beeremäng on taunis mäng, siin näed tema
kuuliskid ja kaikaid. Uga kes siis jähärdust
waskkübarat, redelit ja pritfi tarwitavad? Kas
need pole mitte tulekahjumehed?

Hobune ja kuningas.

Ühel kuulsal kuningal oli oma tarbeks osaw maalmeister, üks kõigiti mõistlik mees ja kuningas pidas temast sellepärast palju lugu ning ei pahanud ka mitte, kui maalder talle tarwilisel korral nina peale andis. Kord oli maalija ühe wäga kauni hobuse pildi maalinud, pea niisama suurelt, kui päris elus hobune. Igamees, kes pilti juhtus nägema, kiitis seda, aga kuningas ise polnud temaga sugugi rahul, sest et ta pahas tujus teda waatama tuli. Tall oli pildi juures palju laita. Siin polnud hobuse lakk hästi, seal oli kabi wõeriti maalitud, kõrwad polnud ta meele pärast, ja mis ta weel kõik teadis wigastid leida.

Juhtus nüüd, et keegi hobusega juhtus pildi ligi tulema. Niipea kui hobune oma sarnast pildi peal silmas, hakkas ta hirnuma, kui oleks teine elaw hobune ta ees. „Waata nüüd,“ ütles maalmeister kuningalle, „see hobune on palju parem pilbitundja kui sina.“ Kuningal jäiwad silmad häbi täis ja ei ta lausunud enam sõnagi laituselt.

Mats, kus müts?

„Mats kus müts?“ — küsib herra alandliku Matsi käest, kes palja peaga tema ees seisab.

„Kulla herra, silgub sees,“ wastab Mats, mütsi õrnalt selja taga hoides.

Maga lapsuke.

Maga lapsuke,
Uinu hellaste!
Ei sa tunne weel
Kurbtust eluteel;
Kui sa suureks saad:
Mjad muudawad.
Sest, mu lapsuke,
Uinu hellaste!

Maga lapsuke,
Uinu hellaste!
Mjad tulewad,
Millal aru saad,
Kuda rõõmu a'ad
Kiirest kauwad;
Siis jäed rahuta
Tihti walwama.

Maga lapsuke,
Uinu hellaste!
Weel sa unistad
Elu ilusat;
Weel su sängi ees
Jestub armastes
Ema hoolega;
Sest nüüd uinu sa!

Lausa sinu mängutannid sua kogu toodud.
 Väike sabidas, kapp ja reha; lipp ka ja lammas,
 ning kärruga võid ära viia, mis rehaga oled
 rehitzenud.

Henluri poolest lubatud. — Tallinnas, 2. Sept. 1882.